

31990L0425

18.8.1990

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 224/29

SMĚRNICE RADY

ze dne 26. června 1990

o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu

(90/425/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že Společenství musí přijmout opatření, která mají sloužit k postupnému vytváření vnitřního trhu v období, které vyprší dne 31. prosince 1992;

vzhledem k tomu, že harmonické fungování společných organizací trhu se zvířaty a produkty živočišného původu si vyžaduje odstranění veterinárních a zootechnických překážek kladených rozvoji obchodu uvnitř Společenství se zvířaty a s dotýcnými produkty a že z tohoto hlediska volný pohyb zvířat a zemědělských produktů vytváří základní prvek společných organizací trhu a měl by usnadnit racionální rozvoj zemědělské produkce, jakož i optimální využití výrobních faktorů;

vzhledem k tomu, že ve veterinární oblasti jsou v současnosti hranice využívány za účelem provádění kontrol, které mají zajistit ochranu lidského zdraví a zdraví zvířat;

vzhledem k tomu, že konečným cílem je omezit veterinární kontroly pouze na místo odeslání; že uskutečnění tohoto cíle si vyžaduje harmonizaci základních požadavků týkajících se ochrany zdraví zvířat;

vzhledem k tomu, že s cílem dotvoření vnitřního trhu je nutné v očekávání splnění tohoto cíle položit důraz na tyto kontroly, které mají být prováděny v místě odeslání, a upravit to, které kontroly by se mohly provádět v místě určení; že toto řešení vede k upuštění od možnosti provádět veterinární kontroly na vnitřních hranicích Společenství a že v tomto směru je odůvodněný požadavek uchování veterinárního osvědčení nebo identifikačního dokumentu, jak stanoví předpisy Společenství;

vzhledem k tomu, že toto řešení předpokládá zvýšenou důvěru při veterinárních kontrolách prováděných státem odeslání, a to především zřízením systému rychlé výměny informací; že je

důležité, aby členský stát odeslání zajistil provádění veterinárních kontrol náležitým způsobem;

vzhledem k tomu, že v členském státu určení mohou být veterinární kontroly prováděny namátkově na místě určení; že nicméně v případě závažného podezření z vážného porušení předpisů může být veterinární kontrola prováděna během přepravy zvířat a produktů a že je možné v oblastech, které nejsou zharmonizovány, zachovat možnost uložení karantény;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit důsledky zjištění účinného veterinární kontrolou, že zásilka není v souladu s předpisy;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit postup urovnání sporů, které by se mohly vyskytnout ohledně zásilek z určitého hospodářství, střediska nebo organizace;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit ochranný režim; že v této oblasti je odpovědný v prvé řadě členský stát odeslání, a to zejména kvůli účinnosti; že Komise musí mít možnost jednat rychle, především se odebrat na místo a učinit opatření odpovídající situaci;

vzhledem k tomu, že aby byla účinná, měla by pravidla stanovená touto směrnicí zahrnovat veškerá zvířata a produkty, na které se vztahují veterinární požadavky při obchodu uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že je ovšem za současného stavu harmonizace a do přijetí předpisů Společenství nezbytné u zvířat a produktů, na které se nevztahují harmonizované předpisy, splňovat požadavky státu určení, a to pokud jsou v souladu s článkem 36 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že je nezbytné použít na zootechnické kontroly výše zmíněná pravidla;

vzhledem k tomu, že je nezbytné přizpůsobit ustanovení stávajících směrnic novým pravidlům, která stanoví tato směrnice;

vzhledem k tomu, že je nezbytné přistoupit k opětovnému přezkoumání pravidel do konce roku 1993;

vzhledem k tomu, že je nezbytné pověřit Komisi, aby vypracovala prováděcí opatření k této směrnici; že za tím účelem je

⁽¹⁾ Úř. věst. C 225, 31.8.1988, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 326, 19.12.1988, s. 28.

⁽³⁾ Úř. věst. C 56, 6.3.1989, s. 20.

nezbytné stanovit postupy k vytvoření úzké a účinné spolupráce mezi Komisí a členskými státy v rámci Stálého veterinárního výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Členské státy zajistí, aby veterinární kontroly, které mají být prováděny u živých zvířat a produktů, na něž se vztahují směrnice uvedené v příloze A, nebo u zvířat a produktů uvedených v článku 21 prvním pododstavci a určených pro obchod nebyly již nadále prováděny na hranicích, a to aniž by byl dotčen článek 7, ale aby byly prováděny v souladu s ustanoveními této směrnice.

Členské státy dále zajistí, aby kontroly zootechnické dokumentace podléhaly pravidlům kontroly stanoveným touto směrnicí.

Touto směrnicí nejsou dotčeny ani kontroly zajištění dobrých životních podmínek zvířat po dobu přepravy, ani kontroly, které se provádějí v rámci úkolů uskutečňovaných s vyloučením jakékoli diskriminace orgány pověřenými všeobecným uplatňováním zákonů v nějakém členském státu.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „veterinární kontrolou“ každá fyzická kontrola a/nebo každý správní postup týkající se zvířat nebo produktů uvedených v článku 1, která má za cíl buď přímo, nebo nepřímo zajistit ochranu zdraví lidí nebo zvířat;
2. „zootechnickou kontrolou“ každá fyzická kontrola a/nebo každý správní postup týkající se zvířat, na něž se vztahují směrnice uvedené v příloze A části II, které mají za cíl přímo nebo nepřímo zajistit zlepšení plemene zvířat;
3. „obchodem“ obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 9 odst. 2 Smlouvy;
4. „hospodářstvím“ zemědělské zařízení nebo chlév velkoobchodníka ve smyslu platných vnitrostátních předpisů, které se nacházejí na území členského státu a v nichž jsou obvykle chována nebo držena zvířata uvedená v přílohách A a B s výjimkou koňovitých, a také zařízení ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí ⁽¹⁾;

5. „střediskem nebo organizací“ jakýkoli podnik, který provádí produkci, skladování, zpracování nebo manipulaci s produkty uvedenými v článku 1;
6. „příslušným orgánem“ ústřední orgán členského státu, kterému přísluší provádět veterinární nebo zootechnické kontroly, nebo každý orgán, na který je tato pravomoc delegována;
7. „úředním veterinárním lékařem“ veterinární lékař jmenovaný příslušným orgánem.

KAPITOLA I

Kontroly v zemi původu

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby se u zvířat a produktů uvedených v článku 1 obchodovalo pouze s těmi, které splňují tyto podmínky:

- a) zvířata a produkty uvedené v příloze A musejí vyhovovat požadavkům odpovídajících směrnic uvedených ve výše uvedené příloze a zvířata a produkty uvedené v příloze B musejí splňovat veterinární předpisy členského státu určené;
- b) musejí pocházet z hospodářství, středisek nebo organizací podléhajících pravidelným úředním veterinárním kontrolám podle odstavce 3;
- c) musejí být jednak identifikovány v souladu s požadavky předpisů Společenství a jednak být zaznamenány tak, aby bylo možno dohledat informace o hospodářství, středisku nebo organizaci, z něhož zvíře pochází nebo v němž se zdržovalo; vnitrostátní systémy identifikace a pořizování záznamů musejí být sděleny Komisi do tří měsíců od oznámení této směrnice.

Do 1. ledna 1993 musejí členské státy učinit náležitá opatření s cílem zaručit, aby systémy identifikace a pořizování záznamů použitelné pro obchod uvnitř Společenství byly rozšířeny na pohyb zvířat uvnitř jejich území;

- d) během přepravy s nimi musejí být přepravovány veterinární osvědčení a/nebo jakékoli jiné dokumenty podle ustanovení směrnic uvedených v příloze A a pokud jde o ostatní zvířata a produkty, podle předpisů členského státu určené.

Tato osvědčení či dokumenty, vystavené úředním veterinárním lékařem hospodářství, střediska nebo organizace původu nebo — u dokumentů požadovaných v zootechnických právních předpisech uvedených v příloze A části II — příslušným orgánem, musejí být přepravovány spolu se zvířetem, zvířaty nebo produkty až k příjemci či příjemcům;

- e) vnímavá zvířata nebo produkty z vnímavých zvířat nesmějí pocházet:

(¹) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 42

- i) z hospodářství, středisek, organizací, pásem nebo oblastí, na které se vztahují omezení podle předpisů Společenství, pokud jsou použitelné na dotyčná zvířata nebo produkty z dotyčných zvířat z důvodu podezření na výskyt, propuknutí nebo existenci některé z chorob uvedených v příloze C nebo z důvodu použití ochranných opatření;
- ii) z hospodářství, středisek, organizací, pásem nebo oblastí, na které se vztahují úřední omezení z důvodu podezření na propuknutí nebo existenci některé z chorob, které nejsou uvedeny v příloze C, nebo z důvodu použití ochranných opatření;
- iii) z hospodářství, středisek nebo organizací nacházejících se v členských státech, které neposkytují záruky požadované od členského státu u jiných chorob, než jsou uvedeny v příloze C, pokud jsou tato zvířata (nebo produkty z nich) určena hospodářstvím, střediskům nebo organizacím nacházejícím se v členských státech, které obdržely záruky podle článku 9 směrnice 64/432/EHS nebo jiných přijatých rovnocenných předpisů Společenství nebo podle předpisů Společenství, které mají být přijaty, nebo ve státu, jehož celému území či jeho části byl předpisem Společenství přiznán status území prostého nákazy;
- iv) z hospodářství, střediska nebo organizace a případně z části území neposkytujícího stanovené dodatečné záruky, pokud jsou tato hospodářství, střediska nebo organizace určena členskému státu nebo části území členského státu, kterému byly poskytnuty dodatečné záruky v souladu s článkem 9 směrnice 64/432/EHS nebo s ostatními rovnocennými předpisy Společenství, které byly přijaty nebo mají být přijaty.

Príslušný orgán země původu se ujistí před vystavením osvědčení nebo doprovodného dokumentu o souladu hospodářství, středisek nebo organizací s požadavky stanovenými v tomto bodě;

- f) pokud se přeprava týká více míst určení, zvířata nebo produkty musejí být seskupeny do tolika šarží, kolik je míst určení. S každou šarží se musejí přepravovat osvědčení či dokumenty uvedené pod písmenem d);
- g) pokud jsou zvířata nebo produkty spadající pod směrnice uvedené v příloze A a splňující předpisy Společenství určeny na vývoz do třetí země přes území jiného členského státu, musí přeprava — kromě naléhavých případů, řádně schválených příslušným orgánem s cílem zaručit dobré životní podmínky zvířat — zůstat pod celní kontrolou až na místo výjezdu z území Společenství, přičemž podrobnosti stanoví Komise postupem podle článku 18 nebo případně článku 19.

Kromě toho v případě zvířat nebo produktů nevyhovujících předpisům Společenství nebo zvířat či produktů uvedených v příloze B se tranzit může uskutečnit pouze tehdy, pokud byl výslovně povolen příslušným orgánem tranzitního členského státu.

2. Členské státy také zajistí, aby:

- zvířata a produkty uvedené v článku 1, které by měly být odstraněny v rámci vnitrostátního programu vymýcení chorob neuvedených v příloze C, nebyly odesílány na území jiného členského státu,
- zvířata a produkty uvedené v příloze A nebo zvířata a produkty uvedené v příloze B nebyly odesílány na území jiného členského státu, pokud nemohou být uvedeny na trh na jejich vlastním území z hygienických nebo veterinárních důvodů opodstatněných článkem 36 Smlouvy.

3. Aniž by byly dotčeny kontrolní povinnosti, kterými je na základě předpisu Společenství pověřen úřední veterinární lékař, provádí příslušný orgán kontroly hospodářství, schválených trhů nebo schválených středisek svoďů zvířat, středisek a organizací s cílem ujistit se o tom, že zvířata a produkty určené k obchodu odpovídají požadavkům Společenství, zvláště pak že splňují podmínky stanovené v odst. 1 písm. c) a d) ohledně identifikace.

Pokud existuje důvodné podezření, že požadavky Společenství nejsou dodržovány, provádí příslušný orgán nezbytné kontroly a pokud se toto podezření potvrdí, činí náležitá opatření včetně zabavení dotyčného hospodářství, střediska nebo organizace.

4. Komise může postupem podle článku 18 nebo případně článku 19 stanovit prováděcí pravidla k tomuto článku, především s cílem brát v úvahu dotyčný druh zvířat.

Článek 4

1. Členské státy odesláním učiní nezbytná opatření k zajištění toho, aby:

- a) držitelé zvířat a produktů uvedených v článku 1 dodržovali vnitrostátní hygienické a zootechnické požadavky (Společenství uvedené v této směrnici ve všech stádiích produkce a uvádění na trh;
- b) zvířata a produkty uvedené v příloze A byly z veterinárního hlediska kontrolovány způsobem stejně pečlivým, jako kdyby byly určeny na vnitrostátní trh, ledaže pravidla Společenství stanoví v tomto případě zvláštní odchylky;

c) zvířata byla přepravována ve vhodných dopravních prostředcích dostatečně zajišťujících dodržování hygienických pravidel.

2. Příslušný orgán členského státu původu, který vystavil osvědčení nebo dokument přepravovaný spolu se zvířaty nebo produkty, sděluje v den jeho vystavení prostřednictvím informačního systému uvedeného v článku 20 příslušnému ústřednímu orgánu členského státu určení a příslušnému orgánu v místě určení údaje, které budou upřesněny Komisí postupem podle článku 18.

3. Členské státy odesláním učiní náležitá opatření s cílem postihnout každé porušení veterinárních a zootechnických předpisů ze strany fyzických či právnických osob v případě zjištění, že došlo k porušení předpisů Společenství, zvláště pokud se zjistí, že vydaná osvědčení, dokumenty nebo identifikační značky neodpovídají statusu zvířat nebo statusu hospodářství jejich původu nebo skutečným vlastnostem produktů.

KAPITOLA II

Kontroly v zemi určení

Článek 5

1. Členské státy určení provádějí tato kontrolní opatření:

a) příslušný orgán může na místech určení zvířat nebo produktů prověřovat namátkovými veterinárními kontrolami nediskriminačního charakteru dodržení požadavků článku 3; při této příležitosti může provést odebrání vzorků.

Kontroly mohou být navíc prováděny v průběhu přepravy zvířat a produktů na území dotyčného členského státu, pokud příslušný orgán tranzitního členského státu nebo členského státu určení má k dispozici takové informace, které ho vedou k podezření, že došlo k porušení předpisů;

b) navíc v případech, kdy zvířata uvedená v článku 1 a pocházející z jiného členského státu jsou určena

i) pro schválený trh nebo středisko svodu zvířat, jak jsou definovány v předpisech Společenství, pak jejich provozovatel nese odpovědnost za to, aby nebyla přítomna zvířata neodpovídající podmínkám čl. 3 odst. 1.

Příslušný orgán musí kontrolami nediskriminačního charakteru osvědčení nebo dokumentů přepravovaných se zvířaty prověřovat, zda zvířata odpovídají uvedeným požadavkům;

ii) pro jatky spadající pod dohled úředního veterinárního lékaře musí veterinární lékař především pomocí přepravovaného osvědčení nebo dokumentu zajistit, aby byla poražena pouze zvířata splňující požadavky čl. 3 odst. 1.

Provozovatel jatek je odpovědný za to, aby nebyla poražena žádná zvířata neodpovídající požadavkům čl. 3 odst. 1 písm. c) a d);

iii) pro registrovaného obchodníka, který přistoupí k rozdělení šarží na části, nebo pro jakékoliv zařízení nepodléhající stálé kontrole musejí být tento obchodník nebo toto zařízení považováni příslušným orgánem za příjemce zvířat, přičemž se uplatní podmínky uvedené v druhém pododstavci;

iv) pro hospodářství, střediska nebo organizace včetně případů částečné vykládky během přepravy musejí být každé zvíře nebo skupina zvířat v souladu s čl. 3 odst. 1 přepravovány spolu s veterinárním osvědčením nebo průvodním dokumentem vyhotoveným v originálu až po místo určení, které je zde uvedeno.

Příjemci uvedení v prvním pododstavci v bodech iii) a iv) jsou povinni před jakýmkoli dělením šarží na části nebo před pozdějším uvedením na trh prověřit výskyt identifikačních značek, osvědčení nebo dokumentů uvedených v čl. 3 odst. 1 bodu c) a d) a uvědomit o jakékoli nesrovnalosti nebo neobvyklosti příslušný orgán a v tomto posledně jmenovaném případě izolovat dotyčná zvířata, dokud příslušný orgán nerozhodne o jejich osudu.

Záruky uvedené v prvním pododstavci pod bodem iii) a iv), které mají příjemci poskytnout, se určí v rámci dohody, která má být podepsaná s příslušným orgánem při předběžné registraci ve smyslu článku 12. Příslušný orgán prověřuje namátkovými kontrolami dodržování těchto záruk.

Ustanovení tohoto bodu se používají přiměřeně u příjemců produktů uvedených v článku 1.

2. Všichni příjemci, kteří jsou uvedeni v osvědčení nebo dokumentu ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. d)

a) jsou na žádost příslušného orgánu členského státu určení povinni v nezbytné míře provádět kontroly uvedené v odstavci 1, oznámit předem přísun zvířat nebo produktů z jiného členského státu a především druh zásilky a předpokládané datum příjezdu.

Obecně však platí, že lhůta pro oznámení nemůže být delší než jeden den; nicméně za výjimečných okolností mohou členské státy požadovat, aby se ohlášení provádělo s předstihem dvou dnů.

Toto oznámení se nevyžaduje u evidovaných koní vybavených identifikačními dokumenty podle směrnice 90/427/EHS;

b) uchovávají po dobu, kterou upřesní příslušný orgán, alespoň však šesti měsíců, veterinární osvědčení nebo dokumenty uve-

dené v článku 3, aby je mohli předložit na požádání příslušnému orgánu.

3. Prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 18 nebo případně podle článku 19.

Článek 6

1. Tam, kde předpisy Společenství nebo vnitrostátní předpisy při dodržení všeobecných ustanovení Smlouvy v oblastech, v kterých ještě doposud nebyla provedena harmonizace, požadují karanténu pro živá zvířata, zajistí se za normálních okolností karanténa v hospodářství určení.

2. V případech zdůvodněných z veterinárního hlediska může karanténa probíhat v karanténní stanici. Tato stanice se považuje za místo určení zásilky. Dotyčný členský stát sděluje Komisi důvody, které opravňují k tomuto opatření.

3. Povinnosti týkající se karantény a místa jejího zajištění jsou upřesněny ve veterinárních podmínkách uvedených v čl. 21 druhém pododstavci.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby při kontrolách prováděných v místech, kde mohou být propuštěny na území Společenství zvířata nebo produkty z třetí země uvedené v článku 1, jako jsou přístavy, letiště a stanoviště hraniční kontroly s třetími zeměmi, byla učiněna následující opatření:

- a) musí se kontrolovat osvědčení nebo dokumenty přepravované spolu se zvířaty nebo produkty;
- b) pokud se týká zvířat nebo produktů dovezených ze třetích zemí, pak musejí být zaslány pod celním dohledem na kontrolní stanoviště, aby se zde podrobily veterinárním kontrolám.

Zvířata nebo produkty uvedené v příloze A mohou být celní správou odbaveny pouze tehdy, až tyto kontroly ukáží, že splňují předpisy Společenství;

- c) Na zvířata a produkty ze Společenství se uplatňují pravidla kontroly uvedená v článku 5.

2. Zvířata a produkty uvedené v příloze B, nebo jež se dovážejí na základě vnitrostátních veterinárních norem, musejí být přímo dovezeny na území Společenství přes jedno z kontrolních stanovišť členského státu, který je hodlá dovézt, a být zde zkontrolovány podle odst. 1 písm. b).

Členské státy, které provádějí dovoz ze třetích zemí na základě vnitrostátních veterinárních předpisů, informují Komisi a ostatní členské státy, především však tranzitní členské státy o existenci tohoto dovozu a o požadavcích, které u tohoto dovozu upravují.

Členské státy určení zakáží, aby z jejich území byla opětovně vyvezena zvířata, ledaže zde pobývala po dobu stanovenou zvláštními předpisy Společenství, nebo produkty uvedené v druhém pododstavci, ledaže se jedná o převoz bez tranzitu pro jiný členský stát, který využil stejnou možnost.

Nicméně až do přijetí předpisů Společenství mohou být uvedena zvířata nebo produkty propuštěna na území jiného členského státu, než který je uveden ve druhém pododstavci, a to po předběžném souhlasu se způsobem provádění kontrol daným tímto jiným členským státem všeobecným způsobem a případně tranzitním členským státem. Pokud použijí tuto odchylku, uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy zastoupené ve Stálém veterinárním výboru, a informují je také o dohodnutých způsobech provádění kontrol.

3. Nicméně od 1. ledna 1993 a odchylně od odstavce 1 podléhají pravidlům kontrol uvedeným v článku 5 veškerá zvířata nebo produkty přepravované dopravním prostředkem, který spojuje pravidelným a přímým způsobem dva zeměpisné body Společenství.

Článek 8

1. Pokud při kontrole prováděné na místě určení zásilky nebo během přepravy příslušné orgány členského státu zjistí:

- a) výskyt původců choroby uvedené ve směrnici 82/894/EHS⁽¹⁾ naposledy pozměněné rozhodnutím Komise 90/134/EHS⁽²⁾, zoonózy, choroby nebo jakýkoli jiný důvod, který by mohl znamenat závažné nebezpečí pro zvířata nebo člověka, nebo to, že produkty pocházejí z oblasti postižené nákazou zvířat, nařídí karanténu zvířete nebo zásilky zvířat v nejbližší karanténní stanici nebo jejich porážku a/nebo zničení.

Náklady spojené s opatřeními stanovenými v prvním pododstavci nese odesílatel, jeho zástupce nebo osoba odpovědná za produkty nebo zvířata.

Příslušné orgány členského státu určení ihned písemně sdělí pomocí nejvhodnějšího komunikačního prostředku příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi zjištěný stav, učiněná rozhodnutí a důvody přijetí těchto rozhodnutí.

Mohou se použít ochranná opatření stanovená v článku 10.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. L 76, 23.3.1990, s. 23.

Navíc na žádost členského státu a postupem podle článku 17 může Komise s cílem čelit situacím, na něž se nevztahují předpisy Společenství, učinit nezbytná opatření k dosažení sladěného přístupu členských států;

b) že aniž by bylo dotčeno písmeno a), zvířata nebo produkty, které neodpovídají podmínkám předepsaným směrnicemi Společenství, nebo v případě, kdy členský stát obdrží záruky podle článku 9 směrnice 64/432/EHS nebo rovnocenných předpisů Společenství, které byly přijaty nebo mají být přijaty vnitrostátními veterinárními předpisy, mohou nechat na odesílateli nebo na jeho zástupci, pokud to umožňují hygienické a veterinární podmínky, výběr z následujících postupů:

- v případě výskytu reziduí, jejich udržení pod kontrolou až do té doby, než se potvrdí dodržování předpisů Společenství, a v případě nedodržení těchto předpisů použití opatření stanovených právními předpisy Společenství,
- porážku zvířat nebo zničení produktů,
- jejich opětovné odeslání s povolením příslušného orgánu členského státu odeslání a předběžnou informaci tranzitního členského státu nebo států.

V případě, kdy jsou zjištěna porušení předpisů ohledně osvědčení nebo dokumentů, však musí být dříve, než se přikročí k této poslední možnosti, majiteli nebo jeho zástupci udělena lhůta na uvedení do pořádku.

2. Komise postupem podle článku 18 vypracuje seznam chorob uvedených v odstavci 1 a stanoví prováděcí pravidla k tomuto článku.

Článek 9

1. V případech stanovených v článku 8 příslušný orgán členského státu určení vejde neprodleně v kontakt s příslušnými orgány členského státu odeslání. Ty učiní všechna nezbytná opatření a sdělí příslušnému orgánu členského státu určení druh prováděných kontrol, přijatá rozhodnutí a důvody, které vedly k těmto rozhodnutím.

Pokud se příslušný orgán členského státu určení obává, že uvedená opatření nejsou dostatečná, hledá společně s příslušným orgánem členského státu odeslání cesty a prostředky k nápravě situace; to může případně zahrnovat kontrolu na místě.

Pokud kontroly stanovené v článku 8 ukáží opakované pochybení, příslušný orgán členského státu určení informuje Komisi a příslušné orgány ostatních členských států.

Na žádost příslušného orgánu členského státu určení nebo z vlastní podnětu může Komise s ohledem na druh zjištěných porušení předpisů

- vyslat na místo ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány kontrolory,
- pověřit úředního veterinárního lékaře, jehož jméno je uvedeno na seznamu vypracovaném Komisí na návrh členských států a který by byl přijatelný pro různé dotyčné strany, aby prověřil skutečnosti na místě,
- požadovat na příslušném orgánu, aby zintenzívil kontroly v hospodářství, středisku, organizaci, na schváleném trhu nebo v středisku svodu zvířat nebo oblasti původu.

Informuje členské státy o svých závěrech.

Dokud nejsou k dispozici závěry Komise, musí členský stát odeslat na žádost členského státu určení zesílit kontroly zvířat nebo produktů pocházejících z hospodářství, střediska, organizace, schváleného trhu nebo střediska svodu zvířat nebo z ohrožené oblasti a pokud k tomu jsou závažné hygienické či veterinární důvody, přerušit vystavování osvědčení nebo přepravních dokumentů.

Členský stát určení může zintenzívnit kontroly na zvířatech stejného hospodářství, střediska, organizace, schváleného trhu nebo střediska svodu zvířat nebo oblasti.

Komise je povinna na žádost jednoho ze dvou dotčených členských států a pokud stanovisko znalce navíc potvrdí, že došlo k porušení předpisů, přijmout postupem podle článku 17 vhodná opatření, která mohou případně spočívat v povolení členským státům, aby dočasně zamítly dovoz zvířat nebo produktů pocházejících z dotyčného hospodářství, střediska, organizace, ze schváleného trhu nebo střediska svodu zvířat nebo oblasti na jejich území. Tato opatření musejí být potvrzena nebo zveřejněna v co možná nejkratší lhůtě postupem podle článku 17.

2. S výjimkou případů uvedených ve čtvrtém pododstavci nejsou touto směrnicí dotčeny opravné prostředky proti rozhodnutím příslušných orgánů podle právních předpisů platných v členských státech.

Rozhodnutí učiněná příslušným orgánem členského státu určení musejí být sdělena s odůvodněním odesílateli nebo jeho zástupci a příslušnému orgánu členského státu odeslání.

Pokud odesílatel nebo jeho zástupce o to požádají, rozhodnutí se zdůvodněním mu musejí být sdělena písemně s uvedením

opravných prostředků, které skýtají právní předpisy platné v členském státu odeslání, a také poučení o postupu a lhůtách, ve kterých musejí být tyto opravné prostředky podány.

Nicméně v případě sporu a pokud se na tom obě strany dohodly, mohou nejpozději do jednoho měsíce předložit spor k posouzení znalci uvedenému na seznamu znalců Společenství sestavanému Komisí, přičemž náklady na tento posudek nese Společenství.

Znalec musí vydat své stanovisko ve lhůtě nejpozději 72 hodin po obdržení výsledků případných analýz. Strany sepodrobují stanovisku znalce za dodržení veterinárních předpisů Společenství.

3. Náklady spojené s opětovným odesláním, s držením nebo izolováním zvířat nebo případně s jejich porážkou nebo zničením nese odesílatel, jeho zástupce nebo osoba odpovědná za zvířata nebo produkty.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 18 nebo případně článku 19.

KAPITOLA III

Společná ustanovení

Článek 10

1. Každý členský stát neprodleně uvědomuje ostatní členské státy a Komisi o tom, že na jeho území došlo k výskytu chorob uvedených ve směrnici 82/894/EHS, a také o výskytu každé zoonózy, choroby nebo příčiny, které by mohly znamenat vážné ohrožení zvířat nebo lidského zdraví.

Členský stát odesláním okamžitě činí opatření v rámci boje proti nákazám nebo preventivní opatření stanovená v předpisu Společenství a zvláště vymezení ochranných pásem, která jsou zde ustanovena, nebo činí veškerá další opatření, která uzná za vhodné.

Členský stát určený nebo tranzitní stát, který při kontrole ve smyslu článku 5 zjistil jednu z chorob nebo příčin uvedených v prvním pododstavci, může, pokud to bude nutné, učinit preventivní opatření stanovená předpisy Společenství včetně nařízení karantény zvířat.

Do přijetí opatření, která mají být přijata v souladu s odstavcem 4, může členský stát určený ze závažných důvodů ochrany lidského zdraví a zdraví zvířat učinit ochranná opatření ohledně dotyčných hospodářství, středisek nebo organizací, nebo v případě nákazy, vzhledem k ochrannému pásmu stanovenému předpisy Společenství.

Opatření učiněná členskými státy se neprodleně oznamují Komisi a ostatním členským státům.

2. Jeden nebo několik zástupců Komise se může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 prvním pododstavci nebo na podnět Komise odebrat okamžitě na místo s cílem prozkoumat ve spolupráci s příslušnými orgány přijatá opatření a vyjádří stanovisko k těmto opatřením.

3. Pokud Komise nebyla informována o přijatých opatřeních, nebo pokud považuje přijatá opatření za nedostatečná, může ve spolupráci s dotyčným členským státem do zasedání Stálého veterinárního výboru přijmout přechodná ochranná opatření ohledně zvířat nebo produktů z oblasti postižené nákazou nebo z dotyčného hospodářství, střediska nebo organizace. Tato opatření se předkládají Stálému veterinárnímu výboru v co možná nejkratší lhůtě k jejich potvrzení, změně nebo zrušení postupem podle článku 17.

4. Ve všech případech Komise proěřuje situaci v rámci Stálého veterinárního výboru v co možná nejkratší lhůtě. Postupem podle článku 17 přijímá nutná opatření ohledně zvířat a produktů uvedených v článku 1 a pokud to situace vyžaduje, i odvozených produktů z těchto zvířat. Sleduje vývoj situace a stejným postupem v závislosti na vývoji situace mění nebo ruší přijatá rozhodnutí.

5. Prováděcí pravidla k tomuto článku a především seznam zoonóz nebo příčin, které by mohly znamenat závažné ohrožení lidského zdraví, se stanoví postupem podle článku 18.

Článek 11

Každý členský stát a Komise určí příslušný veterinární útvar či útvary za účelem provádění veterinárních kontrol a spolupráce s kontrolními útvary ostatních členských států.

Článek 12

Členské státy zajistí, aby všechny subjekty, které se podílejí na obchodu uvnitř Společenství se zvířaty a/nebo produkty uvedenými v článku 1,

a) byly povinny na žádost příslušného orgánu se předem zapsat do úředního záznamu;

b) vedly záznamy o dodávkách a u příjemců uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. b) bodě iii) o pozdějším místě určení zvířat nebo produktů.

Tato evidence se musí uchovávat po dobu, kterou stanoví příslušný vnitrostátní orgán tak, aby mohla být na žádost příslušného orgánu tomuto orgánu předložena.

Článek 13

Členské státy rovněž zajistí, aby zaměstnanci veterinárních útvarů případně ve spolupráci se zaměstnanci jiných útvarů zmocněných k těmto účelům mohli především:

- provádět kontroly hospodářství, zařízení, dopravních prostředků a postupů používaných ke značení a identifikaci zvířat,
- provádět u produktů uvedených v příloze A kontroly toho, zda personál dodržuje požadavky stanovené v textech uvedených v této příloze,
- odebírat vzorky:
 - i) zvířat chovaných za účelem prodeje, uvedených na trh nebo přepravovaných;
 - ii) produktů držených za účelem skladování nebo prodeje, uvedených do trh nebo přepravovaných,
- prověřovat dokumentaci nebo soubor výpočetní techniky určený ke kontrolám vyplývajícím z učiněných opatření ve smyslu této směrnice.

Členské státy musejí požadovat od kontrolovaných hospodářství, středisek nebo organizací spolupráci nezbytnou k plnění výše uvedených úkolů.

Článek 14

1. Směrnice 64/432/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněná směrnicí 89/662/EHS ⁽²⁾ se mění takto:

a) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Jatečná zvířata, která byla přepravena na jatka hned, jakmile dospěla do země určení, a to buď přímo, nebo prostřednictvím schváleného trhu nebo svodu zvířat, musejí být v souladu s požadavky veterinárních předpisů poražena v co nejkratší lhůtě.

Jatečná zvířata, která byla přepravena hned, jakmile dospěla do země určení, na trh, v jehož blízkosti se nacházejí jatka a kde smějí být podle jejího předpisu všechna zvířata, zejména po ukončení trhu, odváděna pouze na jatka schválená k tomu účelu příslušným ústředním orgánem, musejí být poražena na uvedených jatkách nejpozději pět dní po jejich příchodu na trh.

Příslušný orgán země určení může z důvodů veterinárních předpisů určit jatka, do kterých mají být zvířata dovezena.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.

b) Čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 2 první pododstavec se zrušují.

c) Články 9 a 10 se nahrazují tímto:

„Článek 9

1. Členský stát, který má vypracován národní program boje proti jedné z nakažlivých chorob uvedených v příloze E pro celé území nebo pro jeho část, může uvedený program předložit Komisi s tím, že uvede zejména:

- výskyt choroby na svém území,
- zdůvodnění programu z hlediska závažnosti choroby, užítka v poměru k nákladům,
- zeměpisnou oblast, ve které má být program použit,
- různé statusy pro hospodářství a normy, kterých musí být dosaženo v každé kategorii, a také postupy při testování,
- kontrolní postupy u tohoto programu,
- důsledky, které mají být vyvozeny při ztrátě statusu hospodářství, ať už z jakéhokoli důvodu,
- opatření, která mají být učiněna v případě pozitivních výsledků při kontrolách prováděných v souladu s ustanoveními programu.

2. Komise posoudí programy předložené členskými státy. Programy mohou být schváleny při dodržení kritérií stanovených v odstavci 1 postupem podle článku 12. Podle stejného postupu se zároveň nebo nejpozději tři měsíce poté, co byly programy schváleny, stanovují dodatečné všeobecné nebo omezené záruky, které mohou být požadovány v obchodu uvnitř Společenství. Tyto záruky musejí být nanejvýš rovnocenné těm, které členský stát uplatňuje ve vnitrostátním měřítku.

3. Program předložený členským státem může být pozměněn nebo doplněn postupem podle článku 12. Stejným postupem může být schválena změna nebo doplněk k programu, který byl schválen předtím, a k zárukám vymezeným podle odstavce 2.

Článek 10

1. Členský stát, který se domnívá, že je celkově nebo částečně prost jedné z chorob, k nimž je náchylný hovězí dobytek a prasata, předloží Komisi náležitou podpůrnou dokumentací. Upřesní především:

- povahu choroby a její výskyt na jeho území v minulosti,
- výsledky testů v rámci dohledu na základě sérologického, mikrobiologického, patologického nebo epidemiologického vyšetření a na základě toho, že tato choroba podléhá povinnému hlášení příslušným orgánům,
- dobu prováděného dohledu,
- případně období, během kterého bylo zakázáno očkování proti dané chorobě, a zeměpisnou oblast, na kterou se tento zákaz vztahoval,
- předpisy, na základě kterých lze ověřovat absenci výskytu choroby.

2. Komise posoudí dokumentaci předloženou členským státem. Doplňující všeobecné nebo omezené záruky, které by mohly být požadovány v obchodu uvnitř Společenství, mohou být vymezeny postupem podle článku 12. Tyto záruky nesmějí převyšovat záruky, které členský stát uplatňuje ve vnitrostátním měřítku. Pokud je dokumentace předložena do 1. července 1991, rozhodnutí ohledně doplňujících záruk musejí být přijata do 1. ledna 1992.

3. Dotyčný členský stát sdělí Komisi každou změnu v podporné dokumentaci uvedené v odstavci 1, jež se týká choroby. Na základě sdělených informací mohou být záruky stanovené v odstavci 2 pozměněny nebo zrušeny postupem podle článku 12.“

2. Zrušuje se čl. 5 odst. 2 druhý až pátý pododstavec a články 7 a 15 směrnice 88/407/EHS ⁽¹⁾.

3. Zrušuje se čl. 5 odst. 2 druhý až čtvrtý pododstavec a článek 14 směrnice 89/556/EHS ⁽²⁾.

4. V pátém řádku čl. 13 prvním pododstavci směrnice 72/462/EHS ⁽³⁾, ve znění směrnice 89/227/EHS ⁽⁴⁾, se číslo „tři“ nahrazuje číslem „pět“.

Článek 15

1. Do směrnice 64/432/EHS a směrnice 89/556/EHS se vkládá následující článek 14:

„Článek 14

Použijí se pravidla stanovená směrnicí Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ^(*), a to

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 22.7.1988, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 93, 6.4.1989, s. 25.

především pokud jde o kontroly původu, o organizaci kontrol, které se mají provádět v zemi určení, a o další postup ze strany země určení v návaznosti na tyto kontroly a o ochranná opatření, která mají být učiněna.

^(*) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.“

2. Do směrnice 88/407/EHS se vkládá tento článek 15:

„Článek 15

Použijí se pravidla stanovená směrnicí Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ^(*), a to především pokud jde o kontroly původu, o organizaci kontrol, které se mají provádět v zemi určení, a o další postup ze strany země určení v návaznosti na tyto kontroly a o ochranná opatření, která mají být učiněna.

^(*) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.“

3. Článek 9 směrnice 90/426/EHS se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Použijí se pravidla stanovená směrnicí Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ^(*), a to především pokud jde o kontroly původu, o organizaci kontrol, které se mají provádět v zemi určení, a o další postup ze strany země určení v návaznosti na tyto kontroly a o ochranná opatření, která mají být učiněna.

^(*) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.“

Článek 16

Komise může postupem podle článku 18 změnit seznam chorob uvedených v příloze C.

Článek 17

V případech odkazů na postup stanovený v tomto článku, Stálý veterinární výbor zřízený rozhodnutím 68/361/EHS ⁽⁵⁾ rozhoduje v souladu s pravidly stanovenými v článku 17 směrnice 89/662/EHS.

Článek 18

V případech odkazů na postup uvedený v tomto článku Stálý veterinární výbor rozhoduje v souladu s pravidly uvedenými v článku 18 směrnice 89/662/EHS.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

Článek 19

V případě odkazů na postup uvedený v tomto článku Stálý zootechnický výbor zřízený rozhodnutím 77/505/EHS⁽¹⁾ rozhoduje v souladu s pravidly stanovenými v článku 11 směrnice 88/661/EHS⁽²⁾.

KAPITOLA IV

Závěrečná a přechodná ustanovení

Článek 20

1. Komise zavádí postupem stanoveným v článku 18 výpočetní systém spojení mezi veterinárními orgány s cílem především usnadnit výměnu informací mezi příslušnými orgány regionů, kde bylo vystaveno osvědčení nebo veterinární doklad přepravovaný se zvířaty a produkty živočišného původu, a příslušnými orgány členského státu určení.

2. Způsoby finanční účasti Společenství podle článku 37 rozhodnutí 90/424/EHS, nezbytné k provedení tohoto programu, se přijímají postupem podle článku 42 uvedeného rozhodnutí.

3. Postupem podle článku 18 Komise stanoví prováděcí pravidla k tomuto článku a především vhodné normy pro výměnu údajů a pravidla pro ochranu vyměňovaných údajů.

Článek 21

Až do 31. prosince 1992 se na obchod se zvířaty a produkty uvedenými v příloze B, a to do přijetí předpisů Společenství a aniž by byly dotčeny případné vnitrostátní předpisy týkající se identifikace zásilek, vztahují pravidla kontroly uvedená v této směrnici a zvláště pravidla uvedená v čl. 3 odst. 1 písm. a) druhé části věty.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům přede dnem uvedeným v článku 26 podmínky a způsoby aktuálně použitelné pro propuštění zvířat a produktů uvedených v prvním pododstavci na jejich území včetně pravidel pro identifikaci.

Komise postupem podle článku 17 stanoví opatření nezbytná k počítačovému zpracování výčtu podmínek uvedených v druhém pododstavci.

Pravidla kontroly týkající se zvířat a produktů uvedených v příloze A se rozšíří na zvířata a produkty živočišného původu, které doposud nespádají do působnosti této přílohy, až dojde ke přijetí harmonizovaných předpisů upravujících obchod uvnitř

Společenství. Do 1. ledna 1992 Rada rozhodne o zahrnutí zvířat a produktů živočišného původu, jež nespádají do působnosti směrnice 89/662/EHS a této směrnice, do působnosti uvedených směrnic, a to ke 31. prosinci 1992.

Článek 22

1. Členské státy předkládají Komisi do 1. října 1991 program stanovící vnitrostátní opatření, která hodlají zavést pro dosažení cílů uvedených v této směrnici, zvláště ohledně četnosti kontrol.

2. Komise posoudí programy předložené členskými státy v souladu s odstavcem 1.

3. Každoročně a poprvé v roce 1992 zasílá Komise členským státům doporučení ohledně kontrolního programu pro následující rok, k němuž Stálý veterinární výbor předem vyjádřil své stanovisko. Toto doporučení může být předmětem pozdějších úprav.

Článek 23

1. Do 1. ledna 1991 Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodne o pravidlech a zásadách použitelných při kontrolách prováděných ve třetích zemích a při kontrolách dovozu ze třetích zemí u zvířat a produktů, na které se vztahuje tato směrnice. Stejným způsobem budou do uvedeného dne určena stanoviště kontroly na vnějších hranicích a požadavky, jimž musí stanoviště odpovídat.

2. Do 1. ledna 1993 Rada přistoupí na základě zprávy Komise o získaných zkušenostech doplněných o případné návrhy, na kterých se usnese kvalifikovanou většinou, k přezkoumání ustanovení této směrnice, zvláště článku 10 a čl. 5 odst. 2 písm. a).

Článek 24

Do 31. prosince 1992 nebo nejpozději 12 měsíců po dni, ke kterému členské státy musejí dosáhnout souladu se směrnicí 90/423/EHS, a s cílem umožnit postupné zavádění kontrolního systému stanoveného v této směrnici mohou členské státy odchýlně od čl. 5 odst. 1

— i nadále kontrolovat dokumentaci během přepravy u zvířat a produktů uvedených v přílohách A a B s cílem ujistit se o dodržování specifických podmínek stanovených právem Společenství nebo vnitrostátním právem,

— provádět kontrolu dokumentace během přepravy u zvířat a produktů dovážených ze třetích zemí, pokud jsou země jejich určení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 206, 12.8.1977, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 16.

Článek 25

Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise stanoví do 1. října 1992 režim, který se použije po vypršení přechodných ustanovení stanovených v článku 24.

Článek 26

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s

- i) článkem 10 této směrnice a s článkem 9 směrnice 89/662/EHS dva měsíce po dni oznámení této směrnice;
- ii) ostatními ustanoveními této směrnice ke dni, který má být stanoven rozhodnutím učiněným do 31. prosince 1990, avšak nejpozději do 31. prosince 1991.

Řecká republika má však pro dosažení souladu s těmito dalšími ustanoveními dodatečnou lhůtu jednoho roku.

Článek 27

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 26. června 1990.

Za Radu

předseda

M. O'KENNEDY

PŘÍLOHA A

I. VETERINÁRNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY

Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství

Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz

Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10.

Směrnice Rady, 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi domácího skotu uvnitř Společenství a jejich dovozu ze třetích zemí

Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s.1.

Směrnice 90/426/EHS Rady ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí ⁽¹⁾

Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 42.

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz

Úř. věst. L 224 z 18.8. 1990, s. 62.

II. ZOOTECHNICKÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY

Směrnice Rady 77/504/EHS ze dne 25. července 1977 o čistokrevném plemenném skotu

Úř. věst. L 206, 12.8.1977, s. 8.

Směrnice Rady 88/661/EHS ze dne 19. prosince 1988 o zootechnických normách pro plemenná prasata

Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 36.

Směrnice Rady 89/361/EHS ze dne 30. května 1989 o čistokrevných plemenných ovcích a kozách

Úř. věst. L 153, 8.6.1989, s. 30.

Směrnice Rady 90/427/EHS ze dne 26. června 1990 o zootechnických a genealogických předpisech pro obchod s koňovitými uvnitř Společenství

Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 55.

(¹) Počínaje 1. lednem 1992.

PŘÍLOHA B

**ZVÍŘATA A PRODUKTY, JEŽNEPODLÉHAJÍ HARMONIZACI, AVŠAK OBCHOD S NIMI BUDE
PODLÉHAT KONTROLÁM STANOVENÝM V TÉTO SMĚRNICI****A. Živá zvířata následujících druhů:**

- ovce a kozy,
- živá drůbež,
- domácí králíci.

B. Produkty

- zvířecí odřezky zpracované jako přísady do krmiv,
 - násadová vejce.
-

PŘÍLOHA C

SEZNAM ZVÍŘECÍCH CHOROB A NÁKAZ PODLÉHAJÍCÍCH POVINNÉ NALÉHAVÉ AKCI, JEJÍ SOUČÁSTÍ JSOU ÚZEMNÍ OMEZENÍ (ČLENSKÉ STÁTÝ, OBLASTI NEBO PÁSMA)

- slintavka a kulhavka,
 - mor prasat,
 - africký mor prasat,
 - vezikulární choroba prasat,
 - newcastleská choroba,
 - mor skotu,
 - mor malých přežvýkavců,
 - vezikulární stomatitida,
 - katarální horečka ovcí,
 - mor koní,
 - virová encefalomyelitida koní,
 - těšínská choroba,
 - influenza ptáků,
 - neštovice ovcí a koz,
 - nodulární dermatitida skotu,
 - horečka Údolí Rift,
 - plicní nákaza skotu.
-